

[Søren Hansen]

Man har tidligere i folketinget bebudet en nyvurdering af overformynderiets virke, bl.a., har jeg forstået på de tidligere debatter om denne sag, for at opnå en mere enkel og smidig administration på området. Jeg håber, at dette opfyldes ved de to lovforslag.

Jeg lægger vægt på, at lovforslaget har bemærkninger om, at den offentlige tilsyns- og kontrolfunktion nu bevares under en central administration i justitsministeriet. Det kan forhåbentlig betyde, at man får en ensartethed i dette offentlige tilsyn.

Endelig vil jeg gerne pege på de problemer, der med lovforslagets eventuelle vedtagelse kan opstå for dem, der er ansat i overformynderiets. Af mange grunde bør vi naturligvis undgå, at følgerne af lovforslaget vil blive, at de, der er ansat, til sin tid kommer til at stå uden beskæftigelse. Derfor og af andre grunde er det vigtigt hurtigst muligt at finde en løsning, sådan at man kan opnå en så høj grad af sikkerhed som muligt for at undgå en situation som den her beskrevne.

Det er naturligvis dels ud fra ønsket om at undgå, at vi får lagt endnu mere til den alt for lange arbejdsløshedskø, dels ud fra ønsket om at bevare den nuværende kvalificerede arbejdskraft også i den ret lange overgangsperiode, som er indeholdt i lovforslaget, og som, så vidt jeg kan vurdere, også er nødvendig; netop i en sådan periode har man behov for at kunne trække på disse folk, bevare dem i virksomheden. Jeg tror, der er en sammenhæng her, og beder om, at man tager disse bemærkninger med i det videre arbejde med lovforslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Forslaget om ophævelse af overformynderiets har jo været længe undervejs. Gang på gang er det blevet udskudt, først og fremmest i afventen af en afklaring på det familieretlige område i forbindelse med det ægteskabsudvalg, der sidder.

I sin tid var det såmænd en idé fra venstre, at vi skulle ophæve overformynderiets og lægge opgaven over til de folk og kredse i samfundet, hvis arbejde det i andre sammenhænge er at forvalte midler.

Nu har vi fået dette lovforslag, og på mit partis vegne skal jeg hilse det velkomment og sige, at vi i det store og hele kan støtte forslaget og naturligvis også det dermed for-

bundne konsekvensforslag, nr. L 162, om at ændre de forskellige steder i lovgivningen, hvor der er reference til overformynderiets ell.lign.

Men hermed skal jeg da ikke sige, at lovforslag nr. L 161, hvad detaljerne angår, ikke giver anledning til en række spørgsmål fra vores side. Den ene gruppe af spørgsmål har at gøre med de nok så vide beføjelser, som lovforslaget vil overlade justitsministeren. På en række områder forudses det at justitsministeren administrativt skal fastlægge konkrete forskrifter, f.eks. med hensyn til, hvilke aktiver der kan godkendes til anbringelse af umyndiges midler. Det står i forslagens § 1.

Uanset det forhold, at justitsministre normalt er besindige folk og på det økonomiske område hidtil i hvert fald har været lidet politiserende personer, og uanset bemærkningerne til forslaget, side 7, om, at der ikke hermed er tilsigtet nogen ændring af principperne for at anbringe de umyndiges midler, kan vi ikke helt frigøre os fra det indtryk, at den foreslåede nyordning kan anvendes til at fremme eller tilgodese udviklinger i erhvervsstrukturen herhjemme, som måtte passe ind i et mere partipolitisk mønster, en ØD-ordning måske. Det indtryk kan man få især ved at læse bemærkningerne til § 1, hvor der står:

»... et behov for løbende at kunne justere de tilladte anbringelsesformer på baggrund af fremkomsten af nye former for værdipapirer m.v. samt i lyset af samfundsudviklingen i øvrigt.«

En anden gruppe af spørgsmål til udvalgsbehandlingen har at gøre med centraliseringen af overøvrighedens beføjelser vedrørende de umyndige. Her indeholder høringssvarene fra Foreningen af Amtsjurister og fra Foreningen af Amtmænd nogle kritikpunkter, som vi i venstre mener kræver en nøjere overvejelse af den foreslåede nyordning. Det skyldes specielt hensynet til de berørte personer landet over, som ved en centralisering kan føle sig yderligere distanceret over for beslutningsprocessen og således risikerer at komme i klemme.

Dette fører direkte over i mit sidste punkt, spørgsmålet om at oprette et familiedirektorat. Her synes jeg at lovforslaget og bemærkningerne er noget forblommede. Der tales om at »genoptage overvejelserne om oprettelse af et direktorat«, og et andet sted hedder det: »Oprettelsen af direktoratet, der